

من به نفع زندگی، از شعر این توقع را دارم که اگر لازم باشد
نه فقط شعار
بل که خنجر و طناب و زهر باشد، گلوله و مشت باشد.

فدایی خلق خسرو گل‌سرخ

لطفا آیه های روشنفکری را مثل کاه و علف جلوی ما نریزید،

چرا شعر نباید شعار باشد در جایی که زندگی کمترین شباهتی به خود ندارد.

این کفر است که دنبال شعر ناب و جوهر سیال شعری سینه چاک دهیم.